

Πόσο θα ήθελα όλοι οι άνθρωποι να είχαν σεβασμό! Και τι θέλω να πω μ' αυτό? Κοιτάζτε προσεκτικά αυτή την φωτογραφία τι σας θυμίζει? Εμένα μου θυμίζει άνθρωπο βασανισμένο, αποκαρδιωμένο, ανάξιο να αγαπήσει και ν' αγαπηθεί... Τι άραγε να έχει περάσει στην ζωή του? Η φαντασία μου αρχίζει να πλάθει την ζωή του έως σήμερα.

Οι γονείς του θα πρέπει να χώρισαν όταν ήταν πολύ μικρός έτσι ώστε στο πρόσωπό του να μην αισθάνεται την στοργή της οικογενειακής ευτυχίας! Συνεχίζοντας οι σπουδές του, θα πρέπει να εκπαιδεύτηκε σε πολεμικές τέχνες. Η άμυνα θα πρέπει να ήταν η βασική του εκπαίδευση. Όταν κάποιος άνθρωπος (και όχι όλοι) δεν γνωρίζει συμπόνοια, αγάπη, στοργή αξίες που στηρίζουν μια προσωπικότητα τότε δεν του μένει πάρα να στηρίξει τις αξίες του σε αυτοάμυνα.

Κρίμα που δημιουργούνται τέτοιες προσωπικότητες...

Όλες οι φυλές φαίνονται κουρασμένες. Άραγε τι να συμβαίνει? Μήπως κουράστηκαν να αλληλοφαγώνονται επιτέλους? Σαν να βλέπω κάποια χαμογελαστή κυρία μέσα στο πλήθος των φυλών... σαν κάτι θέλει να μας πει... Μου ψιθυρίζει κάτι στο αυτί... Μακάρι καλή μου κυρία και εγώ αυτό εύχομαι για όλους τους λαούς της γης ... μα τι άλλο από ειρήνη και ευημερία! Ας τελειώσουν πια οι πόλεμοι! Το ξέρετε ότι κουραστήκαμε όλοι από αυτό το παιχνίδι...

Γιάννης σας
παρακαλώ
μην μας
κουτσομπολεύετε.
Κι αφήστε τη
δική μου
τη Μαρτίντσα.
Έτσι γεννήθηκε.

Αυτημένη

**Βλέπετε έχασε τον πατέρα της πολύ μικρή. Δεν μπόρεσε να το ξεπεράσει. Νιώθει ένα απέραντο κενό... Τι θα μπορούσα να κάνω για να την βοηθήσω, πρότεινε ένας συνομήλικος της. Μίλα της για την ομορφιά της ζωής. Μίλα της για την απεραντοσύνη της Θάλασσας. Μίλα της για την γέννηση ενός παιδιού. Μόνο σε παρακαλώ μην την κουτσομπολεύεις. Δεν ήθελε η ζωή της να έχει πίκρα. Ήθελε μόνο χαρά... όμως... έχει η ζωή γυρίσματα!
Πιάσε το χέρι της και μίλα της. Να ξέρεις ότι θα την βοηθήσεις!**